

ת"פ 45565/09 - מדינת ישראל נגד מוחמד משאהרה

בתי המשפט
בבית המשפט המחויזי
בירושלים
ת"פ 45565-09-16

תאריך: כ"ח טבת תשע"ז, 26 ינואר 2017

בפני: כב' השופט אלכסנדר רון

בעבין: מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים - פלי"י

נ ג ד

הנאשם

מוחמד משאהרה

ונוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אביטל ריבנער-אורן

הנאשם ובא-כוcho - עו"ד מוחמד מחמוד

מתורגמנית לשפה הערבית - הייא עבאס'

גזר דין

1. כללי

הנאשם הורשע על-פי הודהתו בכתב אישום המיחס לו (לאחר שתוקן), יציאה מתחומי ישראל שלא כדין בגיןו סעיף 2א לחוק למניעת הסתננות ומגע עם סוכן חוץ בגיןו סעיף 114 לחוק העונשין.

2. תמצית כתב האישום

בתמצית הדברים, מלמד פרק העובדות של כתב האישום, שבינואר 2016 נוצר קשר בין הנאשם לבין אדם שהציג עצמו כמנהיג 'הצבא السوري החופשי'. האخرן אף הוסיף שעבוד ארגון זה עם 'ג'הבט אל נסירה', ארגון שהוכרז כארגון טרור ביום 28.10.15 ומוסכם עובדתית שארגון זה הינו שלוחת אל קאידה בסוריה. ביום 14.4.2016 טס הנאשם לטורקיה, לכשהגיע יצר קשר עם אותו אדם שהכיר קודם לכן "בפייסבוק", בהמשך עבר את הגבול לסוריה, ובליווי ארבעה גברים חמושים הוסף למטה הצבא السوري החופשי. בהמשך, לחם הנאשם לצד ג'הבט אל נסירה נגד צבא אסד, נשיא סוריה. עוד מתאר כתב האישום, כי ביום 1.5.2016, באמצעות הפייסבוק, יצר הנאשם

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

קשר עם אחר, מאמין מחמד ابو טיר (זה האחרון הצדיף לגיבת אל נסירה), ואמר לו שהוא חף להצדיף אליו. מאמין מסר לנאשם שהוא נמצא ארגון המדינה האיסלמית בעירק ושלח לנאשם אנשים שיעבירו אותו. עם זאת, במישור זה, אין כתוב האישום מלמד על מעשים נוספים של הנאשם בזיהה לארגון המדינה האיסלמית בעירק.

3. لשאלת מתחם הענישה

א. עמדת המאשימה למתחם שראויל קבעו, כטעונש שארכו 36 חודשים מאסר מהווה לגביו, את 'הרף התחתון'. בתוך כך הוגשה לבית המשפט אסופת פסיקה שהוכנה על-ידי ב"כ הנכבד מטעם התביעה. כללית, ניתן לתת ביטוי לכך, שהעונשים שנגזרו על נאים בפסקה שהוצאה לי על-ידי התביעה, מרביתם בטוח הסמור לשלווש שנות מאסר, ואולם, מעבר לכך, על הפרק פסיקה המתיחסת לכטבי אישום שראויה אני מידה של קושי להשוואה ביניהם לפרשה זו, ואשוב לכך בהרחבה בהמשך.

ב. אף הנאשם באמצעות בא כוחו הנכבד נתן ביטוי לכך שambil הוא את משמעות מעשי ומבחן הוא שמתkopפת מאסר ממשית, אין מנוס. לדעת הסגנור, המתחם הנוכחי הוא בין 8 לבין 20 חודשים מאסר.

ג. ואולם, דומני, שבשלב זה של הדיון נדרש בית המשפט להבחנה בין אותם מקרים בהם, במסגרת המעשה הפלילי המוחס לנאשם הנדון ניתן לסתמן מעשה שנועד במישרין לפגעה במדינת ישראל או באזרחות, לבין מעשה, שעם כל חמירותו והגמ שעילפני הדברים טעון הוא מאסר ממשי לריצוי בפועל, לא ניתן להצביע בו על מעשה שנועד בבירור לפגעה, בין במדינה ובין באזרחותה.

ד. כפתח להמשך הדברים אוסיף ואציג, שצורך גזר דין זה נכון לראות בארגון המדינה האיסלמית - "דאע"ש", ארגון ששותפות בו או מעורבות בפעולותו במסגרתו, יש לה משמעות ברורה לחובת בטחון המדינה (לידיו, על הפרק ארגון שבין מטרותיו - פגעה בישראל ובאזוריה), ונכן אף לראות פעילות בארגון שהוכחה כהתאחדות בלתי מותרת, כן

החמס, כ פעילות נגד המדינה. ואולם, ספק אם נכון לגזר גזירה שווה בין פעילות נגד ישראל לבין פעילות נגד צבא אסד. אבחנה זו, לא קיבלה ביטוי מוצה בטענות המאשימה, דבר הנלמד גם מהפסקה אליה הופנה בית המשפט. מרבית הפסקה אליה הפנתה התביעה מתייחסת לדاع"ש (ת"פ 15-03-63428, מדינת ישראל נ' ח'ליל; תפ"ח 14-11-48534), מדינת ישראל נ' מג'אמסה, שהודגש רבות על-ידי התובעת הנכבד בטיעוניה אך נכללו בה גם עבירות חברות בהתאחדות בלתי מוכרת וקשרית קשור לביצוע פשע, שלא כבפרשתנו, ועוד).

לשון אחר: נדרש מדרג מסוים גם בתחום הענישה, בין עבירות שנעו בмагמה לפגיעה במישרין בבטחון המדינה, לבין עבירות שבוצעו בנסיבות כבפרשתנו, בהן, אמנם, בטוחה האرون, נגרמים לבטחון המדינה נזקים וסיכון, אך מעשי הישירים של המבצע - תכליות אחרות. יש מקום למתחם ענישה נמוך, ولو במעט, ביחס למשעים שתכליות הישירה לא כוונה כלפי המדינה, וטייעוני ההגנה במישור זה, טעםם עימם.

עם זאת, כאמור, גם העבירה דנן, בנסיבות שפורטו, חמורה היא מאד, ונדרש מתחם ענישה בהתאם. מהפסקה שציינה על-ידי התביעה דומה יחסית לפrspתנו ת"פ 13-04-17601, מדינת ישראל נ' מסראו, שם הורשע הנאשם בזיהוי באותו עבירות כבפרשתנו ונדון ל-30 חודשים מאסר, ולא מאד שונה ממנו, אם כי לא בכללה בו עבירה מגע עם סוכן זר ועל הפרק כתב אישום שהוגש לבית משפט השלום (פתח תקווה) - 13-11-33516, בו נקבע מתחם ענישה שבין 15 לבין 30 חודשים, ועל הנאשם, חוסאם חאג'לה נגזרו 19 חודשים מאסר. ומעבר לכך האמור מקבל אני שיציאה מהארץ בנסיבות כאמור טעונה ענישה שתיתן ביטוי הן לעקרון ההלימה, הן לשיקולי ההרתקעה והן למסוכנות הגלומה לאזרחי ישראל, אם ולאחר שבו של הנאשם לישראל. בהיבטים אלה, לבטח יש מידה של טעם בטענות המאשימה.

סיכומו של דיון בשאלת מתחם הענישה בפסקנתי שיש לקבוע את המתחם ביחס לעבירות בנסיבות אלה בטוחה שבין 24 לבין 40 חודשים מאסר.

4. בא כוח הנאשם צוין לזכות מרשו, שאון לחובתו עבר פלילי מכל סוג שהוא, וכן צוינה הודייתו, חרטתו, וקבלת

אחריות תוך חיסכון בזמןו של בית המשפט. גם גילו של הנאשם במועד ביצוע העבירה, פחות מ-21, צוין על ידי ההגנה, ומקבל אני שכןן לייחס לכך משקל במידתאות הרלוונטיות. אף באט כוח המאשימה, בהגנותה, נתנה ביטוי להערכתה, כי בנסיבות אלה ראוי לביית המשפט לגזר את דיןו של הנאשם סמוך לרגע התחthon שבמסגרת המתחם המתאים.

5. סוף דבר, בפני בית המשפט נאשם שיצא את הארץ בנסיבות המקומות לחובתו עבירה על החוק למניעת הסתננות, לא פחות חמור מכך מגע עם סוכן חזק, ובນזודה זאת נדרש להזכיר שעל הפרק סוכן חזק של ארגון שהוכרד כארגון טרור. עבירות מן סוג שעל הפרק טענות, כאמור, מסר ממשי לריצוי בפועל, וזאת אף ביחס לנאים שאין לחובתו עבר פלילי קודם, ובתוך כך אשוב ואציג את הסכנה הגלומה בנאים כאמור, אזרחי ישראל, בפרט לאחר שובם לישראל. אף לא נעלם מענייני האמור בסעיף 10 של פרק העובדות בדבר הקשר שנוצר בין הנאשם למאמון שמספר לנאים שהוא נמצא עם ארגון המדינה האסלאמית בעירק ושלח אנשים להTHR אותו, את הנאשם, אליו (הגם, ונכון להזכיר, שעלה-פי עובדות כתוב האישום, שלב זה, לבסוף, לא יצא אל הפועל). עם זאת, במסגרת מתחם הענישה, נכון להימנע ממיצוי הדין עם הנאשם זאת בשים לב להודיתו ולכך שלמרות החומרה יתרה הגלומה במעשייו, לא ביצע מעשים כלשהם שנייתן לסמן ככאלה שנועדו לפגיעה במדינת ישראל ובازרחה. נכון להודיתו וחרטתו, יגזר עונשו למסר סמוך לרגע התחthon של המתחם, ולצד זאת - תנאי וקנס.

6. ובהמשך כאמור, גוזר אני כדלקמן:

.א. מסר לתקופה של 26 חודשים לחישוב מיום מעצר הנאשם - 18.8.16.

.ב. כמו כן ירצה הנאשם 12 חודשים מסר אם יעבור בשנתיים שלאחר שחררו עבירה נוספת נספת על החוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט) (התשי"ד - 1957) או על סימן ד' לפרק ז' לחוק העונשין.

.ג. הנאשם ישלם קנס בסך 5,000 ש"ח בעשרה תשלוםמים מיום 1.4.17; בגין תשלום - מסר 45-50 יום בנוסף לכל האמור לעיל.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח בטבת תשע"ג, 26 ינואר 2017, במעמד הצדדים.